



sastoji se od dva dijela: slova koje označava ulogu (P – pripovjedač, O – osobe, M – mnoštvo, križ (+) – Krist) i rednoga broja epizode pojedine uloge. Pripovjedač može uobičajeni zaključak zamijeniti drukčijim napjevom koji nazivamo »tonus planctus« ili »plačući napjev«.

Izvještaj o Muci zapisan je u kvadratnoj gregorijanskoj notaciji, kao što je to uobičajeno u liturgijskim knjigama. Radi lakšega svladavanja vještine čitanja gregorijanskoga notnoga zapisa, na uvodnim stranicama ukratko su objašnjene neke od osnovnih značajki kvadratne notacije.

Nadamo se da će ovo izdanje pomoći da bi pjevani navještaj Muke zaista bio od duhovne koristi svima koji sudjeluju u obredima Velikoga tjedna.

dr. Cecilija Oblonšek
Luka Hrgarek

ZAGREB KONCERT O BLAGDANU SV. MARKA

Sumorno nebo 25. travnja 2023. najavljivalo je kišu, a ja sam tražila drvenu crkvicu kakvu sam na Googleu vidjela. I eto je, ne baš mala, sasvim drvena, kao iz bajke i lijepo okružena stasitim borovima. A gdje su ljudi, da se nisam zabunila? Otvorim vrata i umah me zagrli blaga svjetlost prekrasnih starinskih lusteri, svjetlucanje zlatne i crvene boje, drvenih greda i klupa, ozbiljan pogled sv. Marka s velike oltarne slike i nježan zvuk orgulja. Publika malobrojna, ali jednako zanesena kao i ja. Sjednem i pitam se – sanjam li!? Takav mir, toplina, ljepota, sklad...

A onda je počeo koncert, naravno, gregorijanskom sekvencijom *Žrtvi uskrsnici* Wipa iz Burgundije te djelom Hildegarde iz Bingena *Laus Trinitati*. Mješoviti župni zbor »Sveti Matej« iz istoimene novozagrebačke župe u Dugavama malen je, ali vrlo lijepo usklađen ansambl kojemu je voditelj Tihomir Prša, profesor crkvene glazbe. Čistoća

i ujednačenost glasova odmah pokazuju da su im gregorijanski korali često na repertoaru, što je ljubiteljima crkvene glazbe posebno drago.

Usljedila su zahtjevna višeglasna djela: Palestrine (*Jesu, Rex admirabilis*) i Lukačića (*Cantabo Domino*) koja su pokazala jasno uvježbane dionice uz ugodan solistički glas sopranistice Nade Carević. No ipak treba posebno izdvojiti dvije skladbe, bisere sakralne glazbe: *Laetamini in Domino* Vinka Jelića i Händelovu *How beautiful are the feet* iz »Mesije« u kojima je poznata zagrebačka solistica Jelica Bojić svojim jasnim, zvonkim i prelijepim glasom pvela publiku u nebeske sfere... Zbor odličan, intonativno precizan, čist, harmonijski usklađen i sofisticiran.

Između svih tih divnih zbornih skladba izmjenjivala su se pomno odabrana djela na orguljama: *Voluntary in a* engleskoga renesansnoga skladatelja Orlanda Gibbonsa, Bachova *Simfonija 10 in G*, Greenov *Allegro*... U nekim su djelima orgulje nježna, rajski prozračna zvuka, a onda snažne, moćne, upravo kraljevske – toliko bogate da sam se nemalo iznenadila kada sam ih izbliza vidjela – malene, sa samo jednim manualom! Ali majstorski restaurirane (naravno – Heferer!) i pod prstima vrsnoga orguljaša.

Za kraj koncerta dirigent nas je počastio i odabirom djela novijega doba: Anđelka Igreca *Čuvaj me jer se tebi utječem*, Božidara Antolića *Zemlja uzdrhta* i Scholefielda *Tvoj dan se, Bože, bliži kraju* u kojima je cijeli ansambl pokazao svoje umijeće i skladnu razigranost u stilski raznovrsnim skladbama.

Svakako treba izdvojiti vodeću osobu ansambla: Tihomir Prša – orguljaš, zborovođa i pjevač. Tako znalački i prigodno odabran program, odlično uvježban, topao odnos s ansamblom! Ne sjećam se kada sam tako osjetila stapanje glazbe i ambijenta, dirigenta i ansambla, publi-



ke i izvođača! Čak smo za kraj svi gregorijanski zapjevali *Salve Regina*. Doživljaj nebeski...

Izišla sam iz crkvice i primijetila da je glazba zatomila i vjetar, i gromove, i kišu... nas se nije dotaklo, bili smo u zagrljaju svetoga Marka...

Dubravka Prpić, profesorica glazbe

KAŠTEL SUĆURAC

OBILJEŽENA 135. OBLJETNICA ROĐENJA FRA BERNARDINA SOKOLA

Pročelnik Zmajškoga stola u Splitu Andro Krstulović Opara, Zmaj Splitski IV., i njegov zamjenik Milivoj Bratinčević, Zmaj Putaljski II., u subotu su položili cvijeće i zapalili svijeću ispred brončanoga poprsja fra Bernardina Sokola na rivi u Kaštel Sućurcu. Uz članove Družbe, tomu hvalevrijednom događaju nazočio je i dr. Mihovil Biočić, ugledni hrvatski intelektualac koji je, zajedno s Milivojem Bratinčevićem, pridonio da istina o fra Bernardinu Sokolu iziđe na vidjelo.

Naime, Družba »Braća Hrvatskog Zmaja« tradicionalno obilježava 20. svibnja – rođendan fra Bernardina Sokola, Zmaja Putaljskoga, hrvatskoga velikana i prvoga mučenika Družbe, rođenoga davne 1888. u Kaštel Sućurcu. U franjevački red stupio je godine 1905. Za svećenika je zaređen 1912. Kao glazbeni talent u dvadesetim godinama prošloga stoljeća, tada već svećenik, upućen je na studij u Austriju i na Glazbenoj akademiji u Beču – Klosterneuburgu stekao je visoku glazbenu diplomu, a potom je poslije i u Rimu – na Papinskom institutu za crkvenu glazbu – stekao ono što se danas zove magisterij iz crkvene glazbe.

U Rimu je stekao i doktorat iz teologije. U našim hrvatskim crkvenim krugovima bio je tada jedan od najobrazovanijih glazbenika u Hrvatskoj. Zbog te visoke naobrazbe bio je profesor na Teološkom fakultetu u Zagrebu. U svojem skladateljskom radu –

kako su tvrdili i kako tvrde današnji muzikolozi – o. Sokol bio je na tragu suvremenih europskih zbivanja i ostvario vrijedan opus u crkvenoj i svjetovnoj glazbi prve polovice dvadesetoga stoljeća u Hrvatskoj s pojedinim djelima koja nadilaze funkcionalne okvire i čine znatan doprinos hrvatskoj umjetničkoj glazbi tridesetih.

Od 1929. do 1941. objavio je 80 svezaka zbirki za crkvenu i svjetovnu glazbu Pjevajte Gospodinu pjesmu novu. U tom nizu tiskao je i Glazbene monologe, koje je sam opisao kao »25 svezaka sa 125 većih ili manjih sastavaka: za malu, srednju i veliku dječicu, tj. mladež, mušku, žensku i mješovitu«. U tom je glazbenom nizu i jedanaest Angelusa. Sokol je još za života uvršten u hrvatske i neke strane glazbene leksikone.

U Zagreb je ponovno otišao 1941., kako bi lakše nastavio svoj izdavački glazbeni projekt. U tome ga je spriječila bolest, ali i ratne neprilike, pa se na Badiju vratio u veljači 1944. Tu su ga lažno optužili da je odao partizane i oni su ga u noći 28. rujna 1944. uhitili, odveli iz samostana i utopili u moru između Badije i Orebića.

Nekoliko dana poslije toga more mu je izbacilo tijelo na plažu Trstenica kod Orebića, gdje ga je skupina mještana pokopala u blizini obale, ali su komunisti ubrzo zameli to mjesto i do danas se nije pronašao njegov grob. Komunistička država Sokola i njegova djela obavila je velom stroge šutnje, što je trajalo sve do osamostaljenja RH.

Takva svjedoka vjere i domoljublja, i takva glazbenika, nije se moglo ostaviti u šutnji. Uspostavom RH odmah se pomišljalo na očitovanje fra Bernardina. Već početnih devedesetih godina počelo se izvoditi Sokolova glazbena djela. Godine 1994., u listopadu, o fra Bernardinu je održan komemorativni i stručni skup u Kaštel Sućurcu. Hrvatski mediji, i to oni koji donose svjetlost i istinu za koju je život dao fra Bernardin Sokol, prenijeli su tu vijest... Isto tako, kao što fra Bernardin Škunca, Zmaj od Punte mira i doživotni počasni predsjednik Hrvatskoga društva »dr. fra Bernardin Sokol«, često voli reći, Družba »Braća Hrvatskog